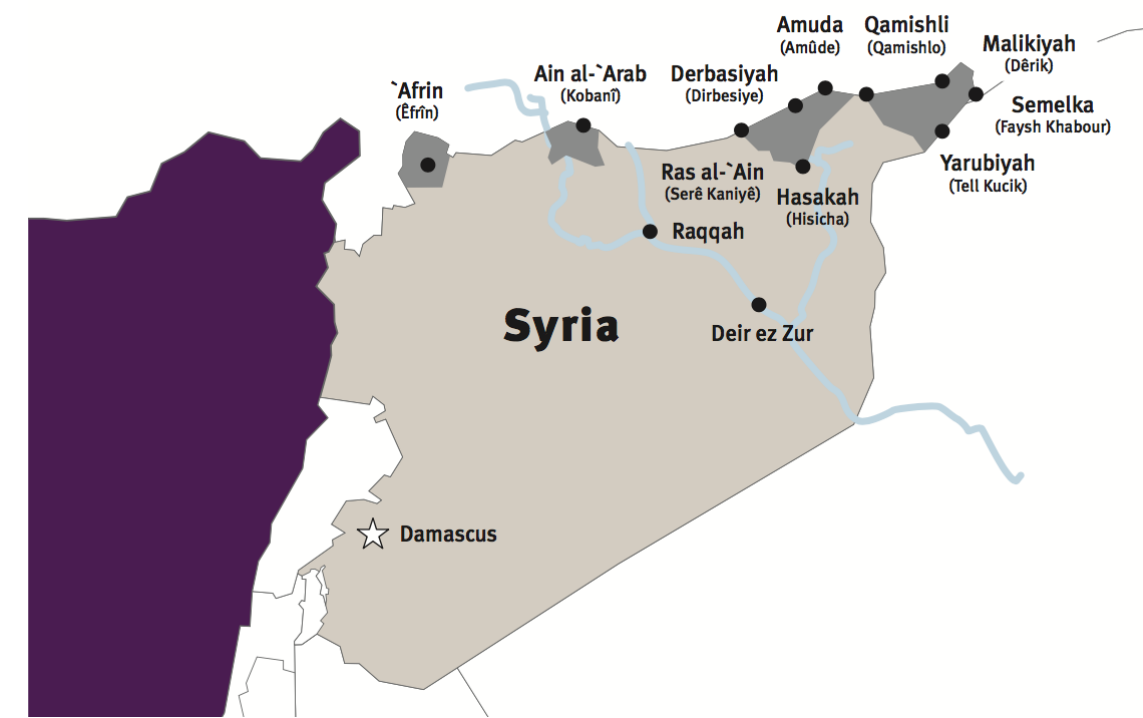


Sýrska arabská republika

Zaobchádzanie s Kurdmi a ich potenciálne prenasledovanie v Sýrii



17.08.2017

OBSAH

Výhrada/Disclaimer	3
SPRÁVA	4
A. Kurdi v Sýrii	4
B. Historická marginalizácia a diskriminácia Kurdov	5
C. Situácia Kurdov, zahŕňajúc zaobchádzanie zo strany štátnych orgánov od vypuknutia povstania v roku 2011	7
D. Súčasná bezpečná situácia týkajúca sa Kurdov a aktéri sýrskeho konfliktu	10
E. Povinná vojenská služba v Sýrii a jej aplikácia v prípade Kurdov	12
F. Potenciálne rizikové profily týkajúce sa Kurdov v Sýrii	15
REPORT	17
A. Kurds in Syria	17
B. Historic marginalization and discrimination of Kurds	18
C. The situation of Kurds, including their treatment by the authorities since the start of the uprising in 2011	20
D. Current security developments regarding Kurds and actors in Syrian conflict	23
E. Military Service in Syria and its application regarding Kurds	26
F. Risk profiles in Syria possibly related to Kurds	28
POUŽITÉ ZDROJE/ LIST OF SOURCES USED	30

Výhrada/Disclaimer

Výhrada týkajúca sa použitých zdrojov a uvedených informácií/ Disclaimer on sources and information

Táto správa bola napísaná na základe starostlivo vybraných spoľahlivých a verejne dostupných zdrojov informácií. Všetky použité zdroje sú v správe uvedené.

Všetky informácie uvedené v tejto správe boli vyhľadané, vyhodnotené a spracované s najvyššou možnou mierou starostlivosti vzhľadom na obmedzený rozsah času dostupného na jej vyhotovenie. Správa danú problematiku nepokrýva vyčerpávajúco a nie je ani rozhodujúca pre posúdenie konkrétnej žiadosti o azyl.

Ak v správe nie je spomenutá určitá udalosť, osoba alebo organizácia, nemusí to nevyhnutne znamenať, že sa udalosť nestala, alebo že táto osoba alebo organizácia neexistuje.

Informácie uvedené v správe nevyjadrujú osobné ani politické názory Ligy za ľudské práva.

This report was composed on the basis of carefully selected reliable, publicly available sources of information. All sources used are referenced.

All the information provided has been researched, evaluated and processed with utmost care within a limited time span. The report does not pretend to be exhaustive. Neither is this document conclusive as to the merit of any claim to refugee status or asylum.

If a certain event, person or organization is not mentioned in the report, this does not necessarily mean that the event has not taken place or that the person or organization does not exist.

The information in the report does not necessarily reflect the opinion of The Human Rights League and makes no political statement whatsoever.

Výhrada použitia správy/ Disclaimer on the use of the report

Správa nemôže byť kopírovaná alebo publikovaná (či už úplne alebo čiastočne) bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva, s tým, že verejné zdroje informácií použité v správe smú byť citované, nie ale ich preklad do slovenského jazyka alebo samostatná správa bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva.

This report can not be reproduced or republished (partially or entirely) without the prior consent of The Human Rights League. The public sources of information used in this report can be quoted, but not their translation into Slovak, or the report itself without the prior consent of The Human Rights League.

SPRÁVA

A. Kurdi v Sýrii

Najnovšie informácie o situácii Kurdov v Sýrii nájdete na webových stránkach Sýrie a správ Asociácie pre medzinárodnú podporu Kurdov v Sýrii, ktorá má sídlo vo Veľkej Británii - SKS.

Podľa správy CNN¹ Kurdi nemajú oficiálnu vlasť ani krajinu. Najviac ich žije na Strednom východe, vrátane severného Iraku, východného Turecka, západného Iránu a malých častí severnej Sýrie a Arménska.

Al-Masdar Al-'Arabi (2016)² uviedol s odkazom na sčítanie obyvateľstva v roku 2016, že Kurdi tvoria asi 15 percent obyvateľov Sýrie.

Ako sa uvádza v správe ILAC o hodnotení právneho štátu (2017)³, kurdská menšina bola počas desaťročí predmetom značnej represie zo strany vlády. Zatiaľ čo kurdské obyvateľstvo je primárne sústredené na severe Sýrie, Kurdi žijú vo všetkých častiach Sýrie, rovnako ako žiadna časť Sýrie nie je úplne kurdská. Počet obyvateľov kurdskej menšiny v Sýrii je približne 1,7 až 2 milióny ľudí. Zatiaľ čo niektorí žijú v mestských oblastiach, ako je Damask a Aleppo, väčšina z nich žije na severovýchode krajiny na vlniacich sa rovinách pozdĺž tureckých hraníc. Po udalostiach nasledujúcich po povstaní v roku 2011, sa však veľké časti severnej Sýrie dostali pod kontrolu kurdských síl. Osobitný politický kontext týchto oblastí znamenal, že sa oblasť spravodlivosti rozvíjala odlišne od ostatných oblastí mimo vládnej kontroly.

V správe z mája roku 2010⁴ s názvom *Otázky ľudských práv týkajúcich sa Kurdov v Sýrii*, spracovanej spoločnou vyšetrovacou misiou Dánskej imigračnej služby (DIS) a ACCORD/Rakúskeho Červeného kríža pre Damask - Sýriu, Bejrút – Libanon, Erbil a Dohúk v Kurdistane, regiónu Iraku (KRI) sa uvádza: "Prevažná väčšina [kurdskej populácie v Sýrii] je sunnitská a hovorí vlastným jazykom Kirmanji. Kurdovia žijú vo veľkom počte pozdĺž hraníc s Irakom a Tureckom, pričom sú sústredení v troch oblastiach: Jazira na severovýchode, 'Ain 'Arab región na severe a vysočiny severozápadne okolo Afrínu, tiež známe ako Kurd Dagh (Hora Kurdov). Taktiež v Aleppe a Damasku existuje značná kurdská populácia.

¹ CNN. (2017, April 8). Kurdish People Fast Facts. *CNN*. Retrieved from <http://edition.cnn.com/2014/08/18/world/kurdish-people-fast-facts/index.html>.

² Al-Masdar Al-'Arabi. (2016, September 20). Syria Kurds hold population census. Al-Masdar Al-'Arabi. Retrieved from <https://www.almasdarnews.com/article/syria-kurds-hold-population-census/>.

³ International Legal Assistance Consortium (ILAC). (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.

⁴ Danish Immigration Service (DIS) & ACCORD/Austrian Red Cross. (2010). *Human rights issues concerning Kurds in Syria*. Retrieved from <https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/FF03AB63-10A5-4467-A038-20FE46B74CE8/0/Syrienrapport2010pdf.pdf>.

B. Historická marginalizácia a diskriminácia Kurdov

Ako uviedla Amnesty International (2015)⁵ v správe s názvom *Násilné vysídlenie a demolície v severnej Sýrii* „Kurdi v Sýrii boli vystavení dlhodobej diskriminácii a vážnemu porušovaniu ľudských práv predtým, ako sa v roku 2011 začalo povstanie. Čelili obmedzeniam čo sa týka používania ich jazyka a kultúry. Taktiež im bol odopieraný plný prístup ku vzdelaniu, zamestnaniu, zdravotným službám a iným právam, ktoré majú syrski štátni príslušníci.

Amnesty International vo svojej správe z roku 2009 s názvom *Represia kurdských politických a kultúrnych práv v Sýrii* uvádza: "Od 50. rokov minulého storočia po sebe idúce vlády v Sýrii prijali arabský nacionalizmus a podľa toho presadzovali politiku potlačania kurdskej identity, pretože ju vnímali ako hrozbu pre jednotu arabskej Sýrie. Vláda považovala Kurdov za cudzincov, a preto im odopierala prístup k službám. V roku 1962 vláda vykonala špeciálne sčítanie ľudu v provincii Al-Hasakeh v severovýchodnej Sýrii pod zámienkou, že mnohí nesýrski Kurdi prišli nelegálne z Turecka. Kurdi museli preukázať, že žili v Sýrii aspoň od roku 1945, inak stratili občianstvo. Vláda vykonala sčítanie v jeden deň a nedala obyvateľom vedieť dostatočne vopred, ako im ani neposkytla informácie o tomto procese. V dôsledku toho orgány zrušili štátne občianstvo asi 150 000 Kurdom, čím ich ponechali bez štátnej príslušnosti, na základe čoho čelili rôznym ťažkostiam, od získania zamestnania až po prístup k štátnym službám. Následne títo Kurdi a ich potomkovia nemali identifikačné karty a nemali prístup k vládnym službám vrátane zdravotnej starostlivosti a vzdelávania. Tiež čelili sociálnej a ekonomickej diskriminácii. Kurdi bez štátnej príslušnosti nemali právo dediť alebo odkázať svoj majetok a absencia štátnej príslušnosti a nedostatok dokladov totožnosti ich obmedzoval v cestovaní medzi krajinami.

V správe o hodnotení právneho štátu ILAC (2017)⁶ sa uvádza, že kurdská menšina bola počas desaťročí predmetom značnej represie zo strany vlády. Jednou z najznámejších prvých snáh bolo vydanie legislatívneho dekrétu č. 193 z roku 1952. Tento dekrét mal za cieľ riešiť riziká spojené s podozrivými ľuďmi, ktorí majú majetok susediaci s hranicami. Na základe dekrétu bola zakázaná väčšina pozemkových transakcií v niektorých hraničných oblastiach, pričom sa vyžadovalo predchádzajúce získanie licencie od ústrednej vlády. Podľa jednej správy žiadny Kurd nikdy nezískal takúto licenciu. V pohraničných oblastiach, ktoré boli vylúčené vyhláškou č. 193, boli zahrnuté aj všetky pozemky do 25 km od tureckých hraníc, ktoré boli prevažne obývané Kurdmami. Po tomto čoskoro nasledovalo prijatie ďalšieho osobitného dekrétu, ktorým došlo k rozšíreniu pohraničnej oblasti o ďalšie kurdské centrum, gubernorát al-Hasakah, ktorý sa nachádza 100 kilometrov od hraníc vo vnútrozemí. Zatiaľ čo boli tieto dekréty neskôr zmenené a doplnené tak, aby platili len pre poľnohospodárske pozemky, ich čistou hodnotou bolo vážne brániť Kurdom, aby previedli svoje pozemky vo väčšine severných kurdských oblastí.

⁵ Amnesty International. (2015). *WE HAD NOWHERE ELSE TO GO' FORCED DISPLACEMENT AND DEMOLITIONS IN NORTHERN SYRIA*. Retrieved from <http://www.aina.org/reports/aiwhnetg.pdf>.

⁶ International Legal Assistance Consortium (ILAC) (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.

Strana Ba'ath sa dostala k moci v roku 1963 a pokračovala v politike potlačania kurdskej identity pod zámienkou propagácie arabského nacionalizmu. Kľúčovou súčasťou tejto politiky bolo povzbudiť arabov, aby sa presídlili do oblastí, ktoré tradične obývali Kurdi, a aby vytvorili "arabský pás", ktorý by oddelil sýrskych Kurdov od Kurdov v Turecku a Iraku, u ktorých začalo prebiehať národné prebudenie.

V roku 1975 vláda presídlila približne 4 000 arabských rodín, ktorých vlastné pozemky boli zasiahnuté výstavbou priehrady Tabqa na rieke Eufrat, do 41 "modelových fariem" v samom srdci kurdskeho regiónu. Vláda pozastavila projekt "arabského pásu" v roku 1976, ale nikdy nezrušila modelové dediny, ani neumožnila návrat vysídlených Kurdov na ich pôdu.

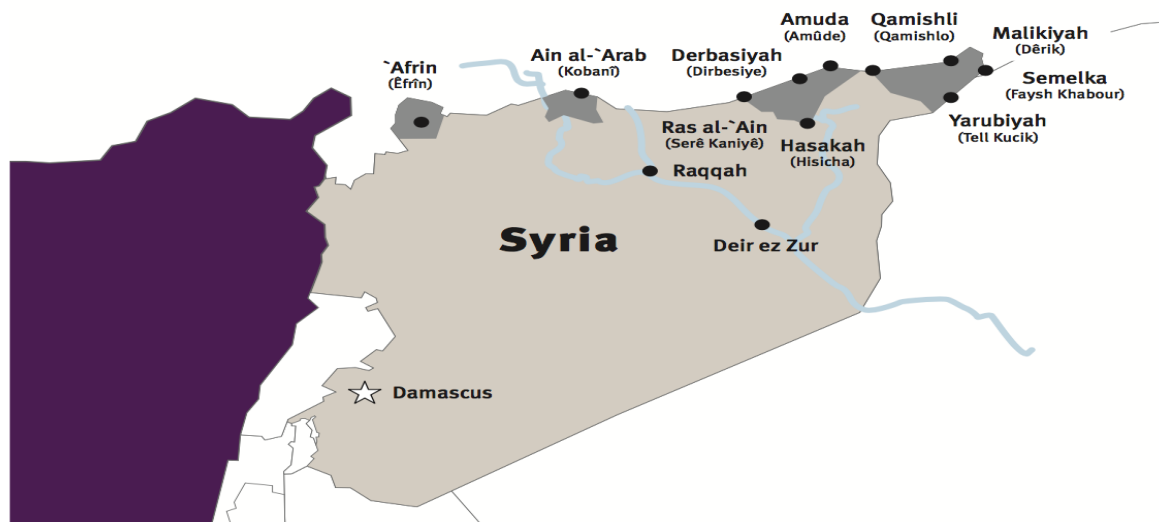
Paralelne sa nástupnícke vlády sústredili na potlačenie kurdskej identity obmedzením používania kurdskeho jazyka na verejnosti, v školách a na pracovisku, zakazovaním publikácií v kurdskom jazyku a zákazom osláv kurdskeho slávností, ako je Nowruz, tradičný kurdskeho Nový rok. V roku 1967 sa v textoch školskej geografie vypustila zmienka o kurdskej menšine v Sýrii a predstavitelia štátnych úradov začali tlačiť Kurdov, aby nedávali svojim deťom kurdske krstné mená. Vláda tiež premenovala kurdske regióny a dediny, aby im poskytla "arabske identity" prostredníctvom administratívneho nariadenia z roku 1977. Dokonca aj ústava Sýrie prijatá 13. marca 1973 sa zameriavala na arabskeho nacionalizmus a vylučuje iné etnické identity tým, že hovorí: „Ľudia v sýrskom arabskom regióne sú súčasťou arabskeho národa.“

Zatiaľ čo režim strany Ba'ath potlačal Kurdov ako skupinu, umožnil jednotlivým Kurdom dosiahnuť pozície štátnej moci. Sýrski úradníci často citujú týchto Kurdov ako dôkaz kurdskej rovnosti a splynutia do štátu. Avšak podľa mnohých kurdskeho aktivistov, s ktorými sa stretlo Human Rights Watch, títo ľudia by tieto pozície nedosiahli, keby prejavili akúkoľvek podporu kurdskeho právam v Sýrii.

O vyššie spomínanej diskriminácii Kurdov v Sýrii pojednáva aj Úrad pre zahraničné veci a Commonwealth (FCO) vo Výročnej správe o ľudských právach za rok 2009⁷, v ktorej sa uvádza "V Sýrii sa odhaduje, že 1,7 milióna Kurdov trpí diskrimináciou, nedostatkom politického zastúpenia a prísnyimi obmedzeniami v oblasti sociálneho a kultúrneho prejavu. Najmä existuje niekoľko opatrení na potlačenie kurdskej identity prostredníctvom obmedzenia používania kurdskeho jazyka na verejnosti, v školách a na pracovisku. Publikácie v kurdskom jazyku sú zakázané, rovnako aj oslavy kurdskeho slávností, ako je Nowruz, tradičný kurdskeho Nový rok.

⁷ Foreign and Commonwealth Office (FCO). (2009). *Annual Report on Human Rights 2009*. Retrieved from <http://www.refworld.org/pdfid/4caebaa72.pdf>.

C. Situácia Kurdov, zahŕňajúc zaobchádzanie zo strany štátnych orgánov od vypuknutia povstania v roku 2011



(Obrázok 1: Mapa zobrazujúca distribúciu Kurdov v Sýrii, zdroj Medzinárodné právne asistenčné konzorcium, z roku 2017⁸)

Správa o ľudských právach za rok 2017 Ministerstva zahraničných vecí USA poskytla dôkazy o mediálnych obmedzeniach uložených vládou, pričom sa v nej uvádza, že "vláda začala umožňovať veľmi obmedzené používanie kurdskeho jazyka na štátnych univerzitách po dlhých desaťročiach, väčšinou neúčinného zákazu publikácii v kurdskom jazyku." Okrem toho, ako aj v predchádzajúcich rokoch, vláda aktívne obmedzovala národnostné a etnické menšiny od vykonávania tradičných, náboženských a kultúrnych aktivít. Kurdske obyvateľstvo, občania a osoby bez štátnej príslušnosti, čelili oficiálnej a spoločenskej diskriminácii a represiám, ako aj násiliu sponzorovanému vládou. Vládne sily zatkli, zadržovali a údajne mučili mnohých kurdske aktivistov počas roka. Vláda naďalej obmedzovala používanie a vyučovanie kurdskeho jazyka. Obmedzila aj vydávanie kníh a iných materiálov v kurdskom jazyku, kurdske kultúrne prejavy a oslavy kurdskeho sviatkov. Orgány pokračovali v presadzovaní vládneho pravidla z roku 2009, ktoré vyžaduje, aby najmenej 60 percent slov na označeniach v obchodoch a reštauráciách bolo v arabčine.

Al-Džazíra uvádza, že vláda zakázala všetky kurdske politické strany (30. január 2012). Podobne agentúra Agence France-Presse (AFP) uvádza, že Sýria má 12 kurdske politické strán, ktoré boli zakázané (10. októbra 2011). Viaceré zdroje však oznamujú, že Kurdi sú rozdelení v reakcii na povstanie proti režimu (Reuters 11. januára 2012, Le Nouvel Observateur 30. marca 2012).

⁸ International Legal Assistance Consortium (ILAC) (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.

Protestné demonštrácie sa uskutočnili v kurdských regiónoch (Al Jazeera 10. júna 2012, RFE / RL 7. decembra 2011). V rozhovore v apríli 2012 na spravodajskej stránke KurdWatch, ktorá sa zaoberá porušovaním ľudských práv voči Kurdom v Sýrii, vedúci predstaviteľ kurdskej ľavicovej strany uviedol, že v takmer všetkých kurdských mestách v krajine sa uskutočnili demonštrácie (18. apríl 2012). Okrem toho v článku Guardian sa uvádza, že Kurdi sa mobilizovali na uliciach ešte predtým, než organizované politické strany prejavili svoj postoj na ku konfliktu (The Guardian 26. apríl 2012).

Mediálne zdroje však uvádzajú, že demonštrácie, ku ktorým došlo v kurdských oblastiach, boli menej intenzívne než tie, ktoré sa uskutočnili inde v krajine (Reuters 11. januára 2012, Al Jazeera 10. júna 2012). V rozhovore pre KurdWatch vedúci kurdskej ľavicovej strany vysvetlil, že niektoré kurdske strany sa naďalej obávajú odvety útokov Assadovho režimu na ich politické aktivity (KurdWatch 18. apríla 2012).

Zdroje médií uvádzajú, že útoky orgánov proti opozičným silám boli v kurdských regiónoch menej prísne a menej násilné ako v ostatných krajinách (Reuters 11. januára 2012, Le Monde 12. októbra 2011). Rovnako aj Radio Free Europe / Radio Liberty (RFE / RL) uvádza, že "bezpečnostné sily boli v mnohých prípadoch obmedzené" vo svojich reakciách na demonštrácie, ku ktorým došlo v kurdských mestách (7. decembra 2011). Režim takisto údajne povolil PYK otvoriť kultúrne strediská a kurdske školy (Le Monde 12. októbra 2011, MRG 2012, 209).

Podľa MRG boli kurdske aktivisti od marca 2011 zatknutí za účasť na aktivitách proti sýrskemu režimu (2012, 209). Podobne Amnesty International uvádza údajné násilné zmiznutie kurdskeho aktivistu (16. marca 2012), ako aj ďalšieho aktivistu, ktorých zatkli sýrske bezpečnostné sily a údajne "mučili" (24. január 2012). Podľa organizácie Human Rights Watch bol kurdske politický aktivista zatknutý v Damasku v júli 2011 a bol "ťažko zbitý", pretože ho orgány spoznali ako "pravidelného účastníka" protestov. Neskôr bol prepustený po podpísaní záruky, že sa zdrží účasti na protestoch (14. mája 2012). Podľa KurdWatch sa bezpečnostné sily zdržali používania mučenia proti aktivistom, ktorí boli zatknutí a zadržaní v kurdských oblastiach až do augusta 2011, "ako zaistení v iných regiónoch sú teraz aj zaistení v kurdských oblastiach vystavení vážnemu mučeniu." (10. augusta 2011).

Mediálne zdroje uvádzajú, že sýrska armáda sa v júli 2012 stiahla z viacerých kurdských miest a odovzdala kontrolu nad ich správou PYD (AFP 27. júla 2012, BBC 27. júla 2012). Článok BBC však naznačuje, že sýrske ozbrojené sily si udržali svoju prítomnosť v niekoľkých mestách pod kontrolou PYD (ibid.). Ústup sýrskych ozbrojených síl z týchto miest bolo niektorými považované za dohodu medzi PYD a režimom (ibid. ; AFP 27. júla 2012)⁹

⁹ Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, *Syria: the situation of Kurds, including their treatment by the authorities since the start of the uprising (March 2011-July 2012)*, 7 August 2012, SYR104167.FE, available at: <http://www.refworld.org/docid/5121fb452.html> [accessed 15 August 2017]

Správa o stave ľudských práv v Sýrii, uverejnená a aktualizovaná ministerstvom zahraničných vecí Spojených štátov v marci 2017¹⁰, naznačuje, že v súčasnosti približne 190 000 Kurdov v krajine nemá nárok na získanie sýrskeho občianstva podľa zákona. V roku 2011 prezident Assad vydal dekrét, v ktorom vyhlásil, že Kurdi bez štátnej príslušnosti v al-Hasakeh, ktorí sú registrovaní ako "cudzinci", môžu požiadať o občianstvo. Toto opatrenie je popisované niektorými zdrojmi ako úsilie režimu v snahe upokojiť Kurdov, aby ich odradilo od vstupu do opozičných síl (Human Rights Watch 14. mája 2012, The New York Times 17. apríla 2012, MRG 2012, 208). Navyše, podľa Minority Rights Group International (MRG), proces získania občianstva zahŕňa rozhovor s bezpečnostnými silami, počas ktorého je využívané "zастраšovanie"; Okrem toho mladí Kurdi, ktorí získali občianstvo, boli "požiadani" o vykonanie vojenskej služby (tamtiež).

UNHCR oznámilo, že približne 40 000 z týchto 190 000 Kurdov stále nemôže získať občianstvo. Podobne sa vyhláška nevzťahovala na približne 160 000 "neregistrovaných" bezdomovcov Kurdov. Vláda neregistrovala narodenie detí kurdských nerezidentov, vrátane Kurdov bez štátneho občianstva. Neuskutočnenie registrácie viedlo k odňatiu služieb, ako sú vysvedčenia za štúdium na stredných školách, prístup k univerzitám, prístup k formálnemu zamestnávaniu a občianskej dokumentácii a ochrane.

Ministerstvo zahraničných vecí USA v správe o ľudských právach v Sýrii, ktorá bola naposledy aktualizovaná v marci 2017, uviedlo, že "teroristická organizácia Da'esh bola zodpovedná za genocídu proti skupinám v oblastiach pod jej kontrolou, vrátane Yezidov, kresťanov a šiítskych moslimov, a zodpovedná za zločiny proti ľudskosti a etnické čistky namierené proti tým istým skupinám a v niektorých prípadoch aj proti sunnitským moslimom, Kurdom, a iným menšinám. (...) Podľa niektorých správ Strana demokratickej únie (PYD) svojvoľne zadržala 36 kurdských opozičných osobností v oblastiach, ktoré majú pod správou. (...) Existujú nepotvrdené správy, že Da'esh popravil desiatky arabských a kurdských civilistov 21. marca predtým, ako utiekol Kafr Saghir, kým vládne jednotky obsadili danú oblasť.

O pravosti týchto zločinov svedčí správa Guardian (2015)¹¹ obsahujúca vyjadrenia sýrskeho Kurda, ktorý dostal azyl v Spojenom kráľovstve, kde je citovaný "jediní ľudia, ktorí v súčasnosti bojujú s Isisom, sú Kurdi a Isis zabíja naše rodiny, pričom berú naše ženy a deti. Kurdskí ľudia sa snažia utiecť a skutočne potrebujú pomoc zo strany Spojených štátov a Európy. "

Aj keď sa situácia v Sýrii od roku 2011 výrazne zmenila s rozšírením občianskej vojny a vznikom nových systémov miestnej správy a ozbrojených aktérov, mnohí z Kurdov bez štátnej príslušnosti zo Sýrie (alebo predtým bez štátnej príslušnosti) naďalej trpia dôsledkami rokov trvajúceho vylúčenia a viktimizácie. Zatiaľ čo počet Kurdov bez štátnej príslušnosti zo

¹⁰ United States State Department. (2017). SYRIA 2016 HUMAN RIGHTS REPORT. Retrieved from <https://www.state.gov/documents/organization/265732.pdf>.

¹¹ Siddiqui, S. (2015, November 21). 'Americans saved my life': former refugees from Iraq perplexed by US fears. The Guardian. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2015/nov/21/iraqi-kurdish-refugees-us-response-syria>.

Sýrie sa znížil - tak v Sýrii, ako aj celosvetovo - sa stal tento problém komplexným a dynamickým, pričom väčšina obyvateľov je vysídlená a čoraz viac rozptýlená.

D. Súčasná bezpečná situácia týkajúca sa Kurdov a aktéri sýrskeho konfliktu

Po šiestich rokoch sa sýrsky konflikt rozdeľuje medzi štyri strany, každá strana má svojich zahraničných podporovateľov. Tieto strany predstavujú zjednodušene prezidenta Assada (Sýrska arabská armáda (SAA)), Kurdov (časť Sýrskych demokratických síl (SDF) a YPG), rebelov vrátane Slobodnej sýrskej armády (FSA) a novovzniknutého Islamského štátu (IS). Všetci bojujú o kontrolu nad územím v Sýrii. Menšie ozbrojené skupiny, ktoré nie sú v koalícii s veľkými hráčmi, tiež prevzali kontrolu nad územím, ale v menšom rozsahu.

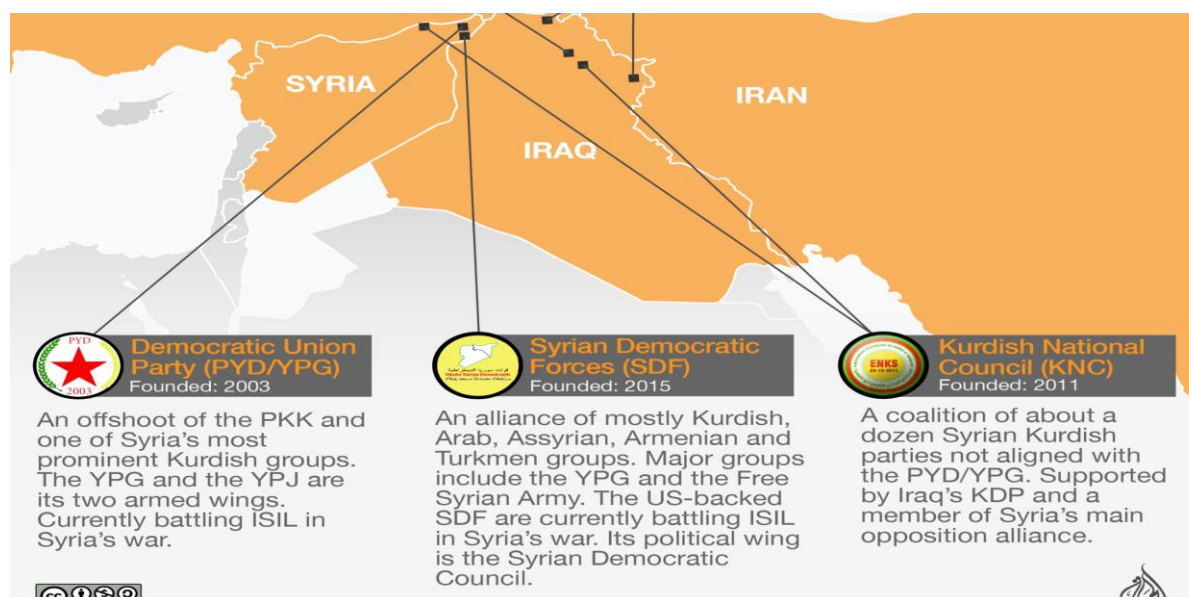
SDF a Ľudové obranné jednotky (YPG)

Podľa ACAPS: "Sýrske demokratické sily (SDF) sú koalíciou ozbrojených skupín, ktorým dominuje YPG a iné kurdske skupiny. Snažia sa vytvoriť autonómny región v severnej Sýrii s názvom Rojava, ktorý by zahŕňal časti Aleppa, ar-Raqqa a al-Hasakeh gubernie a pravdepodobne siahal až po Stredozemné more. Bojujú najmä proti IS a FSA (Slobodná sýrska armáda). Sú relatívne neutrálne voči sýrskej vláde. YPG, najvýznamnejšia skupina v koalícii, má približne 30 000 bojovníkov. Je vylúčená zo súčasného príméria. Nie je jasné, či sú vylúčení aj ďalší členovia SDF."¹²

YPG je ozbrojeným krídlom Strany demokratickej únie (PYD). YPG má tiež ženské jednotky, nazývané Ženské obranné jednotky (YPJ). Od odchodu vládnych vojenských a bezpečnostných síl z väčšiny kurdských oblastí, miest a obcí v júli 2012, PYD a YPG údajne zriadili *de facto* kontrolu nad tromi kurdskými väčšinovými enklávami v severnej a severovýchodnej Sýrii.¹³

¹² ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>

¹³ Stratfor, The Fragile Gains of Syria's Kurds, 31 July 2015, <http://bit.ly/1M2XORK>; The Telegraph, Who Are the Kurds? A User's Guide to Kurdish Politics, 5 July 2015, <http://bit.ly/1exTYSF>; UN Human Rights Council, Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, 5 February 2015, A/HRC/28/69, <http://www.refworld.org/docid/54e74b777.html> (hereafter: UN Human Rights Council, Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, 5 February 2015), para. 40.



(Obrázok 2: Mapa zobrazujúca distribúciu kurdských politických / vojenských síl v Sýrii, zdroj Al Jazeera, 2017¹⁴)

Vysoký komisár OSN pre utečencov (UNHCR), v publikácii s názvom *Otázky medzinárodnej ochrany vo vzťahu k ľuďom, ktorí prichádzajú do Sýrskej arabskej republiky*, aktualizácia IV, december 2015, uvádza: "YPG podporované miestnymi ozbrojenými skupinami a medzinárodnými koalíčnými leteckými útokmi, ďalej napredovali a konsolidovali kontrolu nad *de facto* samosprávnymi kurdskými oblasťami na severe, a to al- Hassakeh, Kobane (Ayn Al-Arab v arabčine) a Afrín. Taktiež sa im podarilo obsadiť územia predtým spravované ISIS, predovšetkým strategické mestá Kobane (gubernia Aleppo) a Tal Abyad (gubernia ar-Raqqa) v januári a v polovici júna 2015. Výsledkom je, že YPG teraz spravuje významný úsek susediaceho územia spájajúceho kantóny Kobane a Al-Jazire (gubernia al-Hassakeh). YPG pokračuje v boji s ISIS naprieč severnou a severovýchodnou Sýriou a prerušovane sa angažuje v bojoch s inými protivládnyimi ozbrojenými skupinami v Aleppe a al-Hassakeh gubernii.

Nedávna správa ACAP z júna 2017 vysvetľuje¹⁵: "Slobodná sýrska armáda (FSA) má pod kontrolou hlavne územia na juhozápade a na severozápade. Turecké ozbrojené frakcie FSA a kurdské ozbrojené skupiny pod SDF bojujú o kontrolu na severe krajiny. Medzinárodné zapojenie do konfliktu zahŕňa Rusko a Irán, ktoré podporujú sýrsku vládu, frakcie FSA podporované Tureckom, ako aj medzinárodnú koalíciu proti IS, vedenú USA. USA tiež podporuje pozemné jednotky, ako je SDF s náletmi. Dňa 6. apríla USA spustili okolo 59 rakiet na základňu Sýrskej arabskej armády (SAA) v samosprávnej oblasti Homs ako odplatu za

¹⁴ Rifai, D.A. & Ali, M. (2017, May 23). Who and where are the Kurds?. *Al Jazeera*. Retrieved from <http://www.aljazeera.com/indepth/interactive/2017/05/kurds-170522122738085.html>.

¹⁵ ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>

chemický útok na Khan Sheikhoun zo dňa 4. apríla, z ktorého je obvinená SAA – išlo o prvý krát, kedy sa tieto dva štáty stretli v priamej konfrontácii od začiatku konfliktu. "

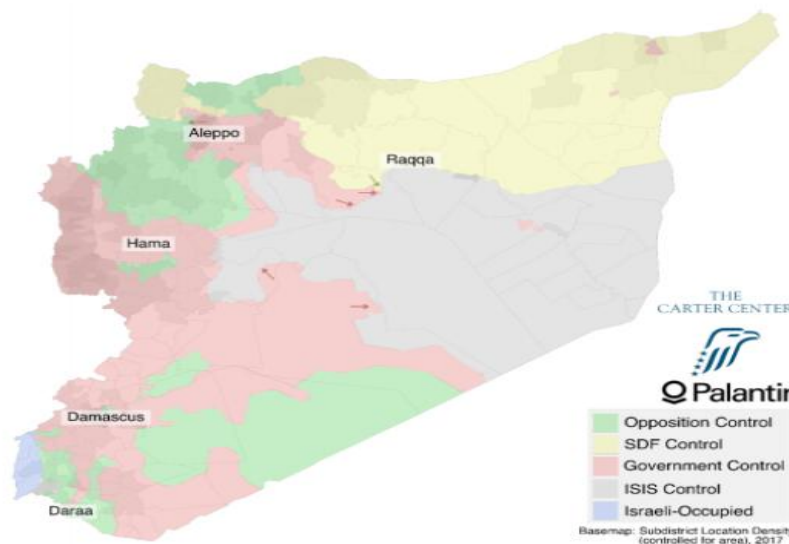


Figure 1 - Areas of control in Syria by June 21, with arrows indicating advances since the start of the reporting period. The underlying map is shaded based upon the density of population centers, with darker areas indicating greater density.

Obrázok 3: Oblasť kontroly v Sýrii zo dňa 21. júna 2017.¹⁶

Carterove Centrum zaznamenalo v júni 2017: "Kurdske sýrske demokraticke sily (SDF) pokračovali v obsadzovaní mesta ar-Raqqa, ale sa dostali do konfliktu s postupujúcimi pro-vládnymi silami južne od mesta Tabqa. Konflikt v tejto oblasti viedol k tomu, že Medzinárodná koalícia zostrelila sýrske lietadlo a varovala pro-vládne sily pred ohrozením pozícií SDF v tejto oblasti."

V severnej Sýrii poznamenalo, že: "18. júna sa pro-vládne sily a SDF podporované USA stretli okolo spoločenstiev Ja'adin a Shwihna severne od Resafa, čo viedlo k obsadeniu Ja'adinu pro-vládnymi silami a Shwihna zo strany SDF. Jednotky tigrov sú teraz menej ako 120 km západne od Deir Ezzor, a preto predstavujú najbližšie pro-vládne jednotky k Deir Ezzor."

ACAP¹⁷ tiež poznamenalo, že "USA vedú medzinárodnú koalíciu v boji proti IS, ktorá bola zriadená v roku 2014. Odvtedy uskutočnili mnohé útoky na územiach, ktoré sú pod kontrolou IS. Existuje približne 1000 amerických pozemných vojakov - aj keď tvrdia, že ich úlohou je poskytovať podporu SDF pri ich operáciách proti IS v ar-Raqqa."

E. Povinná vojenská služba v Sýrii a jej aplikácia v prípade Kurdov

¹⁶ The Carter Centre (2017, June 21). *Syria conflicts mapping project*. Retrieved from https://www.cartercenter.org/peace/conflict_resolution/syria-conflict-resolution.html

¹⁷ ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>

Vojenská služba v trvaní 18 alebo 21 mesiacov, v závislosti od dosiahnutého vzdelania, je povinná pre všetkých sýrskych mužov a Palestínčanov žijúcich v Sýrii. Vojenský vek je 18-42 rokov. Veková hranica pre rezervistov je podľa zákona 52 rokov alebo 54 rokov, ak má muž bakalársky titul.

V minulosti, pred vypuknutím sýrskej občianskej vojny, boli okrem násilného odvodu iné porušovania ľudských práv kurdských vojakov bežné. Komuniké¹⁸ mimovládnej organizácie Alkarama z 10. júna 2010 uviedlo: "Od incidentov v roku 2004 [v Qamishli] zomreli desiatky etnických Kurdov pri plnení povinnej sýrskej vojenskej služby, avšak orgány tvrdia, že ich úmrtia boli spôsobené buď zlyhaním srdca, zranením počas pokazenia vojenských vozidiel alebo zdravotnou krízou. Rodiny obetí však majú dôkaz, ktorý naznačuje opak; potvrdili, že videli strelné rany a modriny spôsobené mučením na telách svojich blízkych.

"Fenomén etnických Kurdov umierajúcich počas sýrskej vojenskej služby sa stal hlavným problémom medzi rodinami etnických kurdských vojakov. Vojenská služba je v Sýrii povinná a mnohí sa teraz obávajú o svoj život na mieste, ktoré sa má považovať za bezpečné."

Okrem toho zdroje, ktoré boli konzultované v máji 2010 zo strany DIS a ACCORD / Rakúsky Červený kríž, pre vyšetrovaciu správu týkajúcu sa otázok ľudských práv Kurdov v Sýrii¹⁹, uviedli, že v priebehu roka 2009 zomrelo 16-20 kurdských brancov a vyskytlo sa 33-35 kurdských úmrtí počas vojenskej služby v rokoch 2004 až 2009. Kurdský novinár a aktivista za ľudské práva informoval vyšetrovaciu misiu, že "zatiaľ čo tieto prípady boli vysvetlené vládou ako samovraždy, rodiny zosnulých uviedli, že boli zabití. Niektoré z rodín zosnulých kurdských vojakov svedčili pre organizácie zaoberajúce sa ľudskými právami, že telá mŕtvych vojakov niesli dve alebo tri diery po guľkách, z ktorých každá jedna bola smrteľná. "

Podľa správy vyšetrovacej misie Fínskej imigračnej služby z roku 2016 "Sýrska armáda a PYD majú od roku 2011 dohodu, podľa ktorej je YPG / J povolené operovať aj vtedy, keď sú na blízku vládne sily. Režim tvrdí, že od roku 2012 poskytuje zariadenia pre PYD. Napriek tomu existuje napätie medzi sýrskou armádou a Kurdmi. Existuje tiež rozdelenie Kurdov a ich podpora rôznym skupinám bojujúcim vo vojne. Podľa HBS sa sýrska armáda nepokúša regrutovať ľudí v Qamishli. Armáda sa nemohla pohybovať mimo jej určených oblastí v Qamishli. Európsky diplomat tiež zdieľa názor, že armáda neregutuje ľudí v Qamishli. Podľa Hanafiho sú ľudia prijímaní do vojenskej služby aj v Qamishli, ale nie v oblastiach, kde sú výlučne len Kurdi. Na jar roku 2016 došlo k prípadom, kedy armáda a YPG násilne naverbovali ľudí. Zdroj si nie je istý, koho armáda regrutuje – či regrutuje rovnako arabov aj Kurdov. Rovnako sa vyskytli demonštrácie proti vojenskej službe aj v meste Qamishli a tiež

¹⁸ Home Office (2010). *Country of Origin Report: Syria*. Retrieved from

<http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20101208171359/rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs10/syria-030910.doc>.

¹⁹ Danish Immigration Service (DIS) & ACCORD/Austrian Red Cross. (2010). *Human rights issues concerning Kurds in Syria*. Retrieved from <https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/FF03AB63-10A5-4467-A038-20FE46B74CE8/0/Syrienrapport2010pdf.pdf>.

strety medzi YPG a NDF. Je možné, že konflikty súviseli s miestnymi problémami a nie nevyhnutne s vojenskou službou."²⁰

Na miestach pod kontrolou sýrskej vlády sa štandardné pravidlá povinnej vojenskej služby vzťahujú aj na všetkých Kurdov. Vláda údajne pravidelne považuje odmietanie nástupu na vojenskú službu nielen za akt, ktorý je stíhateľný zákonom, ale aj za vyjadrenie politického nesúhlasu a nechoty brániť domovskú krajinu pred "teroristickými" hrozbami. V praxi sa údajne zatýkali a zadržovali osoby vyhýbajúce sa vojenskej službe na rôzne časové obdobie pred ich nasadením do príslušnej vojenskej jednotky.²¹

V správe Ministerstva zahraničných vecí USA o stave ľudských práv z roku 2016²² sa uvádza, že "kurdské bezpečnostné sily spojené s PYD údajne zadržali neznámy počet mužov a žien vo veku od 18 do 30 rokov na kontrolných stanovištiach a v obydliach kurdských oblastí a prinútili ich bojovať za YPG."

Ďalšia správa tiež "obvinila ľudové obranné jednotky (YPG) z násilného náboru Kurdov, vrátane maloletých, mladších ako 17 rokov. YPG odmietlo nábor maloletých.

Povinnosť v rámci zákona o sebaobrane, ktorý je všeobecne známy ako "zákon o regrutovaní", v oblastiach, ktoré sú v správe skupín spriaznených s PYD v rámci kantónu Rojava, bola uložená mladým ľuďom vo veku 18 až 30 rokov povinnosť, aby absolvovali vojenský výcvik v trvaní šiestich mesiacov a následne pomáhali YPG a Sýrskym demokratickým silám (SDF) v boji proti ISIS."²³

V spravodajstve The Nation (2017)²⁴ sa uviedlo, že americká armáda má informácie o nútenom nábore YPG. "Počuli sme o tom. Nevie, či sa nám to potvrdilo," povedal kolonel John Thomas, hovorca amerického ústredného velenia pre The Nation. Dodal však, že "nútený odvod nie je niečo, prečo sme tu, aby sme YPG radili to robiť.". Sýrski Kurdi založili PYD v roku 2003 s pomocou z Iránu a Sýrskej spravodajskej služby, podľa zbehnutého sýrskeho spravodajského dôstojníka, ktorý povedal, že sa zúčastnil prvého stretnutia. Povinná vojenská služba YPG sa datuje do júna 2014, kedy legislatívna rada v samospráve Jazira vydala zákon o realizácii sebaobranu. Zákon vyžaduje od každej rodiny, aby poskytla mužského "dobrovoľníka" vo veku od 18 do 30 rokov, aby slúžil šesť mesiacov. Rodiny bez vhodného muža boli povzbudzované, aby poslali ženy, čo viedlo k nepokojom v celej Jazire a

²⁰ Finnish Immigration Service, Fact-Finding Mission Report Syria: military service, national defense forces, armed groups supporting Syrian regime and armed opposition, Helsinki, August 23, 2016, Retrieved from:

http://www.migri.fi/download/70972_Report_Military_Service_Final.pdf?191f58f38bbcd488

²¹ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Relevant Country of Origin Information to Assist with the Application of UNHCR's Country Guidance on Syria: "Illegal Exit" from Syria and Related Issues for Determining the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Syria*, February 2017, Retrieved from: <http://www.refworld.org/docid/58da824d4.html>

²² United States State Department. (2017). *SYRIA 2016 HUMAN RIGHTS REPORT*. Retrieved from <https://www.state.gov/documents/organization/265732.pdf>.

²³ Syrian Kurdish Peshmerga fighters deny forceful recruitment, dated February 15, 2017, Retrieved from <http://aranews.net/2017/02/syrian-kurdish-peshmerga-fighters-deny-forceful-recruitment/>

²⁴ Gutman, R. (2017, February 13). America's Favorite Syrian Militia Rules With an Iron Fist. *The Nation*. Retrieved from <https://www.thenation.com/article/americas-favorite-syrian-militia-rules-with-an-iron-fist/>.

ostatných kantónoch, Kobani a Afrínu. YPG prenasleduje a zatýka mladých mužov - rovnako ako ženy a dievčatá - od začiatku roka 2014, uviedla Sýrska sieť pre ľudské práva (SNHR) začiatkom tohto roka. SNHR takisto uviedla, že v rokoch 2012 až 2015 boli násilím naverbovaní do vojenskej služby detskí vojaci – mladiství, mladší ako 16 rokov. "Od roku 2012 boli deti nútené trénovať a používať zbrane," povedala SNHR. Pentagon i ministerstvo zahraničia odmietli odpovedať na otázky The Nation. V roku 2014 sa YPG písomne dohodla na zastavení nábora nepľnoletých vojakov, podľa Ženevskej výzvy mimovládnej organizácie, ktorá lobuje u ozbrojených skupín, aby dodržiavali medzinárodné pravidlá týkajúce sa vedenia vojny. Koncom roka 2015 bolo 214 detí mladších ako 16 rokov demobilizovaných a ďalších 49 bolo vo veku od 16 do 17 rokov prepustených z vojenskej služby, uviedli YPG v správe začiatkom minulého roka. Sino informoval o odvedení dievčat, z ktorých najmenej dve boli mladistvé, a o zatknutí mladých mužov a žien zo strany PKK na kontrolných stanovištiach. "V jeden deň v roku 2014 zobrali na jednom kontrolnom bode 40 mužov a chlapcov," povedal Sino. "Dialo sa to každý deň. "Iný deň YPG vydalo príkaz na zaokrúhlenie brancov na 150. Nakoniec úrady povolili kvôli mediálnemu pokrytiu ich praktík. "Povedali mi, že buď sa vzdám žurnalistiky a odídem s nimi, alebo ma zabijú," povedal Sino pre The Nation. Po štvornásobnom uväznení utiekol z Rojavy v januári 2015. V skutočnosti je to silná politická represia, ako už bolo spomenuté, ktorá tiež prispieva k nechote Kurdov slúžiť v YPG, uviedli kurdskí utečenci. Od minulej jesene, podľa výskumníčky Kurdwatch Evy Savelsberg, až 40% bezpečnostných síl v Rojave bolo naverbovaných násilím. Zvyšok, hlavne mladí muži z chudobných rodín, sa z veľkej miery pridávajú z dôvodu platu, pretože v regióne takmer neexistujú pracovné príležitosti. Napriek nútenému verbovaniu trpela YPG v minulom roku naďalej nedostatkom bojovníkov, na základe čoho dňa 17. októbra prijala nové pravidlo, ktoré si vyžaduje deväť mesiacov služby a ďalšie tri mesiace sa prirátajú tým, ktorí sa do 1. decembra nezaregistrujú.

F. Potenciálne rizikové profily týkajúce sa Kurdov v Sýrii

Podľa Kanadskej imigračnej a utečeneckej rady²⁵ "Zdroje naznačujú, že medzi skupinu, ktorá je vystavená väčšiemu riziku zlého zaobchádzania zo strany hraničných orgánov, patria Kurdi, pretože ich "lojalita voči režimu bola tradične spochybnovaná".

Správy tvrdia, že v rámci úsilia o vytvorenie a konsolidáciu kontroly ISIS úmyselne zacieľoval civilistov na základe ich skutočného alebo vnímaného politického názoru a / alebo náboženskej alebo etnickej identity, zahŕňajúc nerozlišujúce útoky na (menšinové) oblasti, hromadné popravy a nútené vysídlenie." (...) experti zopakovali svoje obavy z pretrvávajúcej hrozby pre bezpečnosť menšinových skupín v Sýrii vrátane Alawitov, Arménov, Asýrčanov, Drúzov, Ismailcov a Kurdov, ktorí sú zabíjaní, prenasledovaní alebo inak zacieľovaní -

²⁵ IRB Canada, Syria: Treatment of Returnees upon Arrival at Damascus International Airport and International Land Border Crossing Points, 19 January 2016, <http://www.refworld.org/docid/56d7fc034.html>

predovšetkým neštátnymi ozbrojenými skupinami, vrátane skupiny Jabhat al Nusra a tzv. "Islamského štátu v Iraku a Levante" - na základe ich náboženskej alebo etnickej identity." ²⁶

Na základe vyššie uvedených informácií a v súlade s UNHCR sú nasledujúce profily ohrozené možným prenasledovaním v Sýrii. Tieto nie sú nevyhnutne vyčerpávajúce a môžu sa prekrývať. Neexistuje žiadna hierarchia v poradí, v akom sú profily prezentované. Profily sa zakladajú na informáciách, ktoré sú k dispozícii v čase písania, a preto žiadost' by sa nemala automaticky posúdiť za bezpredmetnú jednoducho preto, lebo nespadá do niektorého z tu uvedených profilov:

- osoby, ktoré sú proti vláde alebo sú vnímané ako oponenti voči vláde vrátane, ale nielen, členov politických opozičných strán; protestujúcich, aktivistov a iných, ktorí sú vnímaní ako sympatizujúci s opozíciou; príslušníci protivládnych ozbrojených skupín alebo osoby vnímané ako členovia protivládnych ozbrojených skupín; osoby vyhýbajúce sa vojenskej službe a dezertéri z ozbrojených síl; predstavitelia vlády a strany Ba'ath, ktorí opustili svoje funkcie; členovia rodiny a iní, ktorí sú spojení s osobami, ktoré sú proti vláde alebo vnímané ako oponenti voči vláde; obyvateli mestských štvrtí, miest a dedín, ktoré sú vnímané ako protivládne.
- osoby, ktoré sú proti alebo sú vnímané ako oponenti ISIS v oblastiach, ktoré sú pod jeho *de facto* kontrolou alebo vplyvom.
- osoby, ktoré sú proti alebo sú vnímané ako oponenti protivládnych ozbrojených skupín v oblastiach, ktoré sú pod ich *de facto* kontrolou.
- osoby, ktoré sú proti alebo sú vnímané ako oponenti PYD / YPG v oblastiach pod ich *de facto* kontrolou.
- členovia menšinových etnických skupín, vrátane Kurdov, Turkménov, Asýřčanov, Cirkasiánov a Arménov. ²⁷

²⁶ UN News Centre, Syria: UN Rights Officials Deplore Government Aerial Attacks; Warn of Retaliation by Armed Groups, 12 June 2015, <http://www.refworld.org/docid/5580181c40a.html>

²⁷ UNHCR, International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Syrian Arab Republic Update IV, November 2015, Retrieved from: <http://www.refworld.org/pdfid/5641ef894.pdf>

REPORT

A. Kurds in Syria

For recent information on the situation of Kurds in Syria, see the [Syria](#) and [Reports](#) web pages of the UK-based International Support Kurds in Syria Association – SKS.

According to a CNN report²⁸, Kurds do not have an official homeland or country. Most reside within countries in the Middle East including northern Iraq, eastern Turkey, western Iran and small portions of northern Syria and Armenia.

In Syria, Al-Masdar Al-'Arabi (2016)²⁹ reported that with reference to a 2016 Census, Kurds comprise about 15 percent of Syria's population.

As reported in ILAC Rule of Law Assessment Report (2017)³⁰, for decades, the Kurdish minority were subject to considerable repression by the government. While the Kurdish population is primarily concentrated to the north of Syria, Kurds live in all parts of Syria, just as there is no part of Syria that is entirely Kurdish. The population of the Kurdish minority in Syria is around 1.7 to 2 million people. While some live in urban areas such as Damascus and Aleppo, most live in the northeast on the rolling plains along the Turkish border. However, in the events following the 2011 uprisings, large parts of northern Syria have come under the control of Kurdish forces. Particular political context of these areas has meant that the justice sector there has come to develop differently from other areas outside government control.

In the May 2010 report³¹, *Human rights issues concerning Kurds in Syria*, of a joint fact-finding mission by the Danish Immigration Service (DIS) and ACCORD/Austrian Red Cross to Damascus, Syria, Beirut, Lebanon, and Erbil and Dohuk, Kurdistan Region of Iraq (KRI), noted: "The vast majority [of the Kurdish population in Syria] is Sunni and speaks its own distinct language, Kirmanji. Kurds live in large numbers along the borders with Iraq and Turkey in three areas of concentration: the Jazira in the northeast, the 'Ain 'Arab region in the north, and the highlands in the northwest around 'Afrin (also known as Kurd Dagh (Mountain of the Kurds)). There are also sizeable Kurdish populations in Aleppo and Damascus."

²⁸ CNN. (2017, April 8). Kurdish People Fast Facts. *CNN*. Retrieved from <http://edition.cnn.com/2014/08/18/world/kurdish-people-fast-facts/index.html>.

²⁹ Al-Masdar Al-'Arabi. (2016, September 20). Syria Kurds hold population census. Al-Masdar Al-'Arabi. Retrieved from <https://www.almasdarnews.com/article/syria-kurds-hold-population-census/>.

³⁰ International Legal Assistance Consortium (ILAC). (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.

³¹ Danish Immigration Service (DIS) & ACCORD/Austrian Red Cross. (2010). *Human rights issues concerning Kurds in Syria*. Retrieved from <https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/FF03AB63-10A5-4467-A038-20FE46B74CE8/0/Syrienrapport2010pdf.pdf>.

B. Historic marginalization and discrimination of Kurds

As reported by Amnesty International (2015)³² on “Forced Displacement and Demolitions in Northern Syria”, Kurds in Syria were subjected to long-term discrimination and serious human rights violations before the uprising there began in 2011. They faced restrictions on the use of the Kurdish language and culture, and were denied the full provision of education, employment, health and other rights enjoyed by Syrian nationals.

In its report from 2009 called *Repression of Kurdish Political and Cultural rights in Syria*³³ Amnesty International states “Since the 1950s, successive governments in Syria have embraced Arab nationalism and accordingly pursued a policy of repressing Kurdish identity because they perceived it as a threat to the unity of an Arab Syria. The government considered the Kurds to be foreigners, which denied them access to services. In 1962 the government carried out a special census in al-Hasakeh province in northeast Syria on the pretext that many non-Syrian Kurds had crossed illegally from Turkey. Kurds had to prove that they had lived in Syria since at least 1945 or lose their citizenship. The government conducted the census in one day, and failed to give the population sufficient notice or information about the process. As a result, the authorities revoked the citizenship of some 150,000 Kurds, leaving them stateless and facing difficulties of all sorts, from getting jobs to obtaining state services. Consequentially, these Kurds and their descendants lacked identity cards and could not access government services, including health care and education. They also faced social and economic discrimination. Stateless Kurds do not have the right to inherit or bequeath assets, and their lack of citizenship or identity documents restricted their travel to and from the country.

The ILAC Rule of Law Assessment Report (2017)³⁴ suggested that for decades, the Kurdish minority were subject to considerable repression by the government. One of the most infamous of its early efforts was Legislative Decree No. 193 of 1952. The Decree purported to address risks associated with suspicious people having property adjacent to the border. It prohibited most land transactions in certain border areas without first obtaining a license from the central government. According to one report, no Kurdish person has ever succeeded to obtain such a license. Included within the border areas denied by Decree No. 193 were all lands areas within 25 kilometres of the Turkish border, which were predominantly populated by Kurds. Another special decree soon followed, which expanded the border area to include another Kurdish centre, the governate of al-Hasakah, situated 100 kilometres inside the border. While these decrees were later amended to apply to only

³² Amnesty International. (2015). *WE HAD NOWHERE ELSE TO GO' FORCED DISPLACEMENT AND DEMOLITIONS IN NORTHERN SYRIA*. Retrieved from <http://www.aina.org/reports/aiwhnetg.pdf>.

³³ Amnesty International (2009). *Repression of Kurdish Political and Cultural rights in Syria*. Retrieved from <https://www.hrw.org/report/2009/11/26/group-denial/repression-kurdish-political-and-cultural-rights-syria>

³⁴ International Legal Assistance Consortium (ILAC) (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.

agricultural lands, the net effect of these provisions was to severely hamper Kurds from transferring their lands in most of the northern Kurdish regions.

The Ba`ath party came to power in 1963 and continued the policy of denying Kurdish identity under the guise of promoting Arab nationalism. A key component of this policy was to encourage Arabs to resettle in areas where Kurds traditionally lived and to create an "Arab belt" that would separate Syria's Kurds from the Kurds in Turkey and Iraq, who had started experiencing a national reawakening.

In 1975 the government resettled an estimated 4,000 Arab families, whose own lands had been submerged by the construction of the Tabqa dam on the Euphrates, in 41 "model farms" in the very heart of the Kurdish region. The government suspended the "Arab belt" project in 1976, but never dismantled the model villages, nor returned the Kurds displaced from their land.

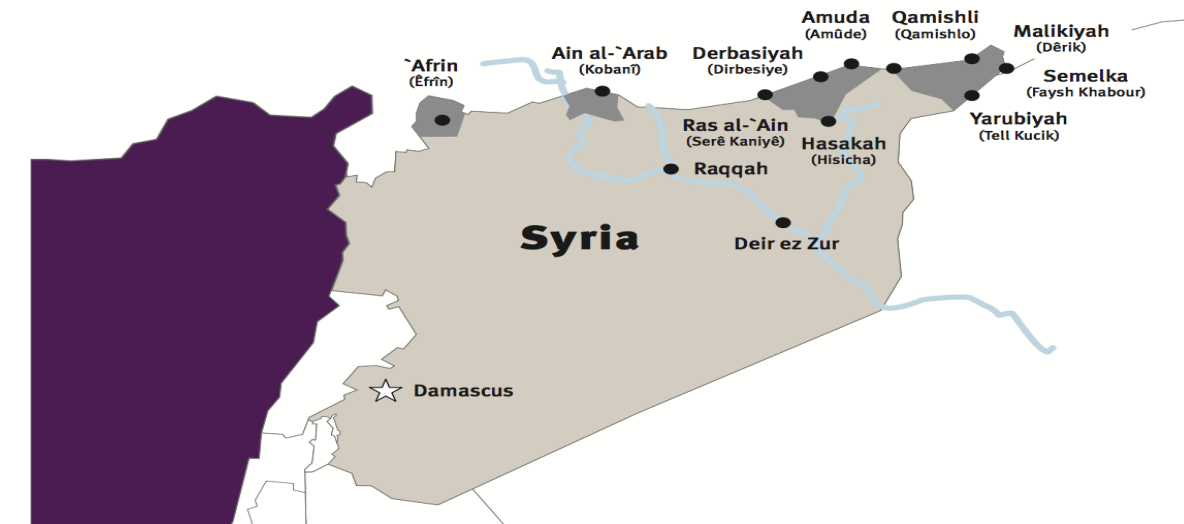
In parallel, successive governments focused on repressing Kurdish identity, through restricting the use of the Kurdish language in public, in schools, and in the workplace, banning Kurdish-language publications, and prohibiting celebrations of Kurdish festivities, such as Nowruz, the traditional Kurdish New Year. In 1967 school geography texts dropped all mention of a Kurdish minority in Syria, and government registry officials began pressuring Kurds not to give their children Kurdish first names. The government also renamed Kurdish regions and villages to give them an "Arab identity," many through an administrative ordinance in 1977. Even Syria's constitution, adopted on March 13, 1973, focuses on Arab nationalism and excludes other ethnic identities by stating, "The people in the Syrian Arab region are a part of the Arab nation."

While the Ba`ath regime repressed the Kurds as a group, it allowed certain individual Kurds to reach positions of state authority. Syrian officials often cite these Kurds as evidence of Kurdish equality and immersion in the state. However, according to many Kurdish activists interviewed by Human Rights Watch, these men would not have achieved these positions if they had manifested any support for Kurdish rights in Syria.

As stated in *Annual Report on Human Rights 2009*³⁵ of The Foreign and Commonwealth Office (FCO) "Syria's estimated 1.7 million Kurds continue to suffer from discrimination, lack of political representation, and tight restrictions on social and cultural expression. In particular, there are a number of measures in place repressing Kurdish identity, through restricting the use of the Kurdish language in public, in schools and in the workplace. Kurdish-language publications are banned and celebrations of Kurdish festivities, such as Nowruz, the traditional Kurdish New Year, are prohibited.

³⁵ Foreign and Commonwealth Office (FCO). (2009). *Annual Report on Human Rights 2009*. Retrieved from <http://www.refworld.org/pdfid/4caebaa72.pdf>.

C. The situation of Kurds, including their treatment by the authorities since the start of the uprising in 2011



(Figure 1: A map showing the distribution of Kurds in Syria, credits International Legal Assistance Consortium, 2017³⁶)

The United States State Department Syria Human Rights Report (2017) provided evidence on media restriction imposed by the government, arguing that “the government began allowing very limited use of Kurdish in state-run universities, following a decades-long, mostly ineffective ban prohibiting all Kurdish-language publications.”. Apart from these, as in previous years, the government actively restricted national and ethnic minorities from conducting traditional, religious, and cultural activities. The Kurdish population, citizens and noncitizens, faced official and societal discrimination and repression as well as government-sponsored violence. Government forces arrested, detained, and reportedly tortured numerous Kurdish activists during the year. The government continued to limit the use and teaching of the Kurdish language. It also restricted publication of books and other materials in Kurdish, Kurdish cultural expression, and at times the celebration of Kurdish festivals. Authorities continued enforcement of a 2009 government rule requiring that at least 60 percent of the words on signs in shops and restaurants be in Arabic.

Al Jazeera reports that all Kurdish political parties have been banned by the government (30 Jan. 2012). Similarly, Agence France-Presse (AFP) indicates that Syria has 12 Kurdish political parties that have been banned (10 Oct. 2011). However, several sources report that

³⁶ International Legal Assistance Consortium (ILAC) (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.

Kurds are divided in their reaction to the uprising against the regime (Reuters 11 Jan. 2012; *Le Nouvel Observateur* 30 Mar. 2012).

Anti-regime demonstrations have taken place in Kurdish regions (Al Jazeera 10 June 2012; RFE/RL 7 Dec. 2011). In an interview in April 2012 on the KurdWatch news site, which covers human rights violations against Kurds in Syria (n.d.), a leader of the Kurdish Left Party claimed that there had been demonstrations in almost all of the Kurdish cities in the country (18 Apr. 2012). In addition, a *Guardian* article notes that the Kurds mobilized on the streets well before the organized political parties took a stand on the conflict (*The Guardian* 26 Apr. 2012).

However, media sources report that the demonstrations that have taken place in the Kurdish regions have been less intense than those that have taken place elsewhere in the country (Reuters 11 Jan. 2012; Al Jazeera 10 June 2012). In the KurdWatch interview, the Kurdish Left Party leader explained that several Kurdish parties continue to fear reprisals from the Assad regime for their political activities (KurdWatch 18 Apr. 2012).

Media sources report that the authorities' attacks against opposition forces were less severe and less violent in the Kurdish regions than in the rest of the country (Reuters 11 Jan. 2012; *Le Monde* 12 Oct. 2011). Similarly, Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL) states that "the security forces have been in many cases restrained" in their responses to demonstrations that took place in Kurdish cities (7 Dec. 2011). The regime is also reported to have authorized the PYK to open cultural centres and Kurdish schools (*Le Monde* 12 Oct. 2011; MRG 2012, 209).

According to MRG, since March 2011, Kurdish activists have been arrested for participating in activities against the Syrian regime (2012, 209). Similarly, Amnesty International reports the alleged forced disappearance of a Kurdish activist (16 March 2012), as well as another activist who was arrested "solely for his activism" by Syrian security forces and allegedly "tortured" (24 Jan. 2012). According to Human Rights Watch, a Kurdish political activist was arrested in Damascus in July 2011 and was "severely beaten" because he was recognized by the authorities as a "regular at protests;" he was released after having signed a guarantee that he would refrain from participating in protests (14 May 2012). According to KurdWatch, whereas security forces refrained from using torture against activists who were arrested and detained in the Kurdish regions until August 2011, "[l]ike detainees in other regions, detainees in the Kurdish regions are now subject to severe torture." (10 Aug. 2011).

Syria Human Rights Report published and updated by the United States State Department in March 2017³⁷, suggests that fact that nowadays approximately 190,000 Kurds in the country are not entitled to Syrian nationality under the law. In 2011 President Asad issued a decree

³⁷ United States State Department. (2017). *SYRIA 2016 HUMAN RIGHTS REPORT*. Retrieved from <https://www.state.gov/documents/organization/265732.pdf>.

declaring that stateless Kurds in al- Hasakah governorate who were registered as “foreigners” could apply for citizenship. This measure is described by some sources as an effort to appease the Kurds in order to dissuade them from joining the opposition forces (Human Rights Watch 14 May 2012; *The New York Times* 17 Apr. 2012; MRG 2012, 208). In addition, according to Minority Rights Group International (MRG), the process of obtaining citizenship involves an interview with the security forces, during which they make use of “intimidation”; moreover, young Kurdish men who obtained citizenship were “asked” to perform military service (ibid.).

UNHCR reported that approximately 40,000 of these 190,000 Kurds were still unable to obtain citizenship. Likewise, the decree did not extend to the approximately 160,000 “unregistered” stateless Kurds. The government did not register the births of Kurdish noncitizen residents, including stateless Kurds. Failure to register resulted in deprivation of services, such as diplomas for high school level studies, access to universities, access to formal employment, and civil documentation and protection.

Media sources report that, in July 2012, the Syrian army withdrew from a number of Kurdish cities, surrendering control of the government to the PYD (AFP 27 July 2012; BBC 27 July 2012). However, a BBC article indicates that the Syrian armed forces have maintained their presence in a few cities under PYD control (ibid.). The Syrian armed forces' withdrawal from these cities has been seen by some as an agreement between the PYD and the regime (ibid.; AFP 27 July 2012)³⁸

The United States State Department Syria Human Rights Report³⁹, last updated March 2017, reported “the terrorist organisation Da’esh was responsible for genocide against groups in areas under its control, including Yezidis, Christians, and Shia Muslims, and was also responsible for crimes against humanity and ethnic cleansing directed at these same groups and in some cases also against Sunni Muslims, Kurds, and other minorities. (...) According to some reports, the Democratic Union Party (PYD) arbitrarily detained 36 Kurdish opposition figures in areas they controlled. (...) There were unconfirmed reports that Da’esh executed tens of Arab and Kurdish civilians on March 21 before fleeing Kafr Saghir as government forces seized the area.

In testifying the authenticity of such violations, a Guardian (2015)⁴⁰ report featuring a Syrian Kurd with confirmed refugee status in the UK suggested that “The only people fighting Isis right now are the Kurdish people, and Isis is killing our families, they’re taking our women

³⁸ Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, *Syria: the situation of Kurds, including their treatment by the authorities since the start of the uprising (March 2011-July 2012)*, 7 August 2012, SYR104167.FE, available at: <http://www.refworld.org/docid/5121fb452.html> [accessed 15 August 2017]

³⁹ United States State Department. (2017). *SYRIA 2016 HUMAN RIGHTS REPORT*. Retrieved from <https://www.state.gov/documents/organization/265732.pdf>.

⁴⁰ Siddiqui, S. (2015, November 21). ‘Americans saved my life’: former refugees from Iraq perplexed by US fears. The Guardian. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2015/nov/21/iraqi-kurdish-refugees-us-response-syria>.

and kids. The Kurdish people are trying to escape, and they really need help from the United States and Europe.”

Although the Syrian context has changed significantly since 2011 with the spread of civil war and emergence of new local governance systems and armed actors, many of Syria’s stateless (or formerly stateless) Kurds continue to suffer from the results of years of exclusion and victimization. While the number of stateless Kurds from Syria has reduced – both in Syria and globally – the problem has become a complex and dynamic one, with much of the community becoming displaced and increasingly dispersed.

D. Current security developments regarding Kurds and actors in Syrian conflict

After six years, the Syrian conflict is divided between four sides, each side with foreign backers, namely the Assad (The Syrian Arab Army (SAA)), the Kurds (part of the Syrian Democratic Forces (SDF) and YPG), rebels including the Free Syrian Army (FSA) and the newly joined Islamic State (IS). They all fight for control of territory throughout Syria. Smaller armed groups that are not in coalition with major powers also take control over the territory, but to a lesser extent.

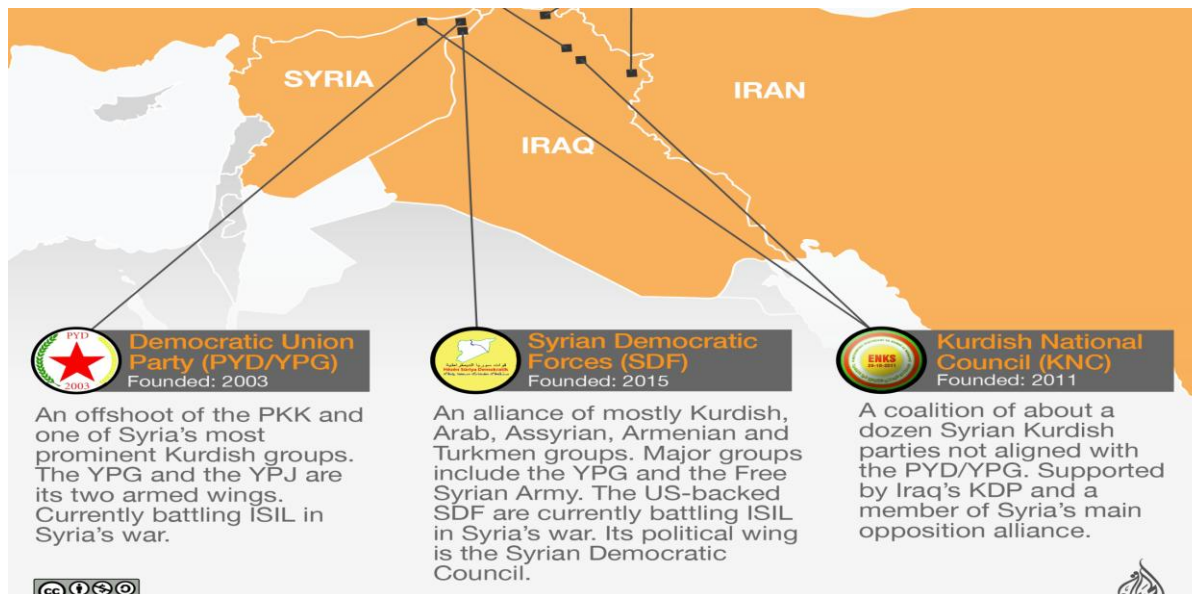
SDF and People’s Protection Units (YPG)

According to the ACAPS: “The Syrian Democratic Forces (SDF) is a coalition of armed groups, dominated by the YPG and other Kurdish groups. They seek to create an autonomous region in northern Syria named Rojava, which would include parts of Aleppo, ar Raqqa and al Hasakeh governorates, and possibly reaching to the Mediterranean Sea. They are mainly fighting against IS and the FSA (Free Syrian Army). They are relatively neutral towards the Syrian government. YPG, the most prominent group in the coalition, has about 30,000 fighters. It is excluded from the current truce. It is unclear if other members of the SDF are also excluded.”⁴¹

The YPG is the armed wing of the Democratic Union Party (PYD). The YPG also has all-female units, called Women’s Protection Units (YPJ). Since the withdrawal of government military and security forces from most Kurdish cities, towns and villages in July 2012, the PYD and the YPG have reportedly established de facto control over three Kurdish-majority enclaves in northern and north-eastern Syria.⁴²

⁴¹ ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>

⁴² Stratfor, The Fragile Gains of Syria’s Kurds, 31 July 2015, <http://bit.ly/1M2XORk>; The Telegraph, Who Are the Kurds? A User’s Guide to Kurdish Politics, 5 July 2015, <http://bit.ly/1exTYSF>; UN Human Rights Council, Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, 5 February 2015, A/HRC/28/69, <http://www.refworld.org/docid/54e74b777.html> (hereafter: UN Human Rights Council, Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, 5 February 2015), para. 40.



(Figure 2: A map showing the distribution of Kurdish political/ military forces in Syria, credits Al Jazeera, 2017⁴³)

UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Syrian Arab Republic, Update IV, December 2015⁴⁴ states ‘The YPG, supported by local armed groups and international coalition airstrikes, has further advanced and consolidated control over the de facto self-administered Kurdish areas in the north, namely Hassakeh, Kobane (Ayn Al-Arab in Arabic) and Afrin. It has also captured previously ISIS-held territories, most notably the strategic towns of Kobane (Aleppo governorate) and Tal Abyad (Raqqqa governorate) in January and mid-June 2015, respectively. As a result, the YPG now controls a significant stretch of contiguous territory linking the cantons of Kobane and Al-Jazire (Hassakeh governorate). The YPG continues to clash with ISIS across northern and north-eastern Syria and has intermittently engaged in fighting with other anti-government armed groups in Aleppo and Hassakeh governorate.

The ACAP recent report, dated June 2017, explains⁴⁵: “The FSA mainly holds territory in the southwest and northwest. Turkey-backed armed factions of the FSA and the Kurdish armed groups under the SDF are fighting for control in the north of the country. International involvement in the conflict includes Russia and Iran supporting the Syrian government, Turkey-backed FSA factions, as well as the international coalition against IS, led by the US. The US also supports ground troops such as the SDF with airstrikes. On 6 April, the US

⁴³ Rifai, D.A. & Ali, M. (2017, May 23). Who and where are the Kurds?. *Al Jazeera*. Retrieved from <http://www.aljazeera.com/indepth/interactive/2017/05/kurds-170522122738085.html>.

⁴⁴ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Syrian Arab Republic, Update IV, December 2015, pp. 3-5, <http://www.refworld.org/pdfid/5641ef894.pdf> , accessed 7 July 2016

⁴⁵ ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>

launched around 59 missiles on a SAA base in the Homs governorate as a retaliation for the 4 April chemical attack on Khan Sheikhoun - which they accuse the SAA of being responsible for - the first time the two states have come in direct confrontation since the beginning of the conflict.”

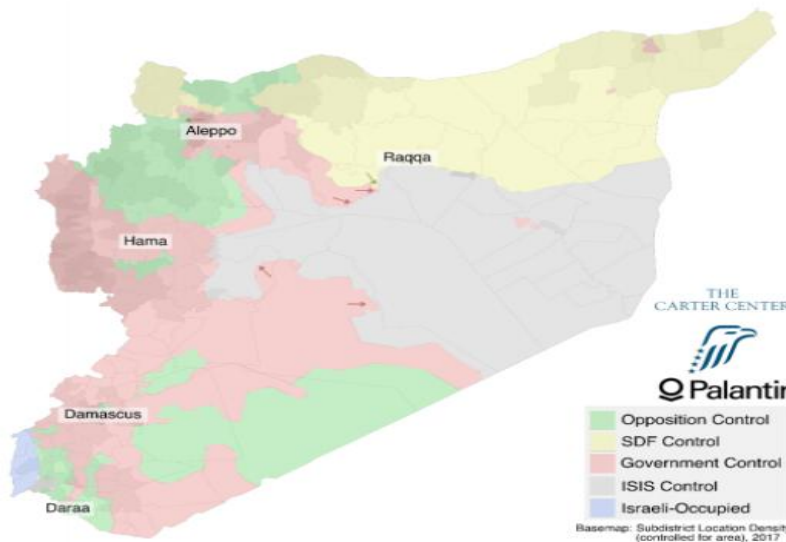


Figure 1 - Areas of control in Syria by June 21, with arrows indicating advances since the start of the reporting period. The underlying map is shaded based upon the density of population centers, with darker areas indicating greater density.

Figure 3: Area of control in Syria by June 21.⁴⁶

The Carter center recorded that as of June 2017: “The Kurdish-led Syrian Democratic Forces (SDF) continued to advance in Raqqa city, but came into conflict with advancing pro-government forces to the south of Tabqa city. Conflict in this area led to the International Coalition downing a Syrian jet and warning pro-government forces against threatening SDF positions in the area”

In Northern Syria, it noted that: “On June 18, pro-government forces and the US-backed SDF clashed around the communities of Ja’adin and Shwihna north of Resafa, resulting in the capture of Ja’adin by pro-government forces and Shwihna by the SDF. Tiger Forces are now less than 120km west of Deir Ezzor, and therefore represent the closest pro-government units to Deir Ezzor.”

The ACAP also noted that:⁴⁷ “The US leads an international coalition to combat IS, set up in 2014. It has launched many airstrikes in IS-held territories since then. There are about 1,000 US ground troops - although they claim their role is to provide support to the SDF in their operation against IS in ar Raqqa.”

⁴⁶ The Carter Centre (2017, June 21). *Syria conflicts mapping project*. Retrieved from https://www.cartercenter.org/peace/conflict_resolution/syria-conflict-resolution.html

⁴⁷ ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>

E. Military Service in Syria and its application regarding Kurds

Military service of 18 or 21 months based on one's education is compulsory for all male Syrians and Palestinians living in Syria. The military age is 18–42 years. The age limit for the reserve duty according to the law is 52 years or 54 years if a man has bachelor's degree.

In the past, before the outbreak of Syrian civil war, apart from coerced conscription, human rights violations against Kurdish soldiers were common too. A 10 June 2010 communiqué⁴⁸ by the non-governmental organisation Alkarama reported: "Since the 2004 incidents [in Qamishli], dozens of ethnic Kurds have died while performing their compulsory Syrian military duty, however the authorities claim that their deaths were caused either by heart attack, injury during the breakdown of military vehicles or a health crisis. However, the families of the victims have proof indicating otherwise; they confirmed that they saw gunshot wounds and bruises caused by torture on the bodies of their loved ones.

"The phenomenon of ethnic Kurds dying while on Syrian military duty has become the cause of major concern amongst the families of ethnic Kurdish soldiers. Military service is compulsory in Syria and many now fear that for their lives in a place which is supposedly intended to be safe."

Furthermore, sources consulted for the May 2010 DIS and ACCORD/Austrian Red Cross fact finding mission report⁴⁹, *Human rights issues concerning Kurds in Syria*, noted that 16-20 Kurdish conscripts had died during 2009, and 33-35 Kurdish deaths had occurred during military service between 2004 to 2009. A Kurdish journalist and human rights activist informed the fact finding mission that, "While these incidences were explained to be suicides by the government, the deceased person's families indicated that they were killed. Some of the families to deceased Kurdish soldiers testified to human rights organisations that the bodies of the dead soldiers showed two or three bullet holes, each of which being lethal."

According to fact-finding mission report of Finnish immigration service 2016 "The Syrian army and the PYD have had an agreement in place since 2011 whereby the YPG/J is allowed to function even if government forces are close by. The regime claims it has given equipment to the PYD since 2012. In spite of this, there are tensions between the Syrian army and the Kurds. There is also a division among the Kurds and their support to the different groups fighting in the war. According to HBS the army is not trying to recruit in Qamishli. The army could not move outside its areas in Qamishli. A European diplomat also shares the view that the army does not recruit in Qamishli. According to Hanafi men are recruited to military

⁴⁸ Home Office (2010). *Country of Origin Report: Syria*. Retrieved from

<http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20101208171359/rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs10/syria-030910.doc>.

⁴⁹ Danish Immigration Service (DIS) & ACCORD/Austrian Red Cross. (2010). *Human rights issues concerning Kurds in Syria*. Retrieved from <https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/FF03AB63-10A5-4467-A038-20FE46B74CE8/0/Syrienrapport2010pdf.pdf>.

service also in Qamishli, but not in areas where there are only Kurds. In the spring of 2016, there have been cases where both the army and the YPG have forcefully conscripted people. The source is not sure who the army recruits – if it recruits Arabs as well as Kurds. There have been demonstrations against military service in Qamishli as well and also clashes between the YPG and the NDF. It is possible that the clashes were related to local issues and not necessarily to the military service.”⁵⁰

In places under control of Syrian government, the standard rules of compulsory military service apply to all Kurds. The government reportedly regularly considers draft evasion not merely as an act prosecutable by law but as an expression of political dissent and unwillingness to defend the home country from “terrorist” threats. In practice, draft evaders are reportedly arrested and detained for various periods of time before being deployed to their military unit.⁵¹

In the United States Department of State 2016 Country Reports on Human Rights Practices⁵², reported that “the PYD-affiliated Kurdish security forces reportedly captured unknown numbers of men and women between the ages of 18 and 30 at checkpoints and from residences in Kurdish areas and compelled them to fight for the YPG.”

Another report also “accused the People’s Protection Units (YPG) of forcefully recruiting Kurds, including minors under the age of 17. The YPG has denied recruiting minors. The duty of Self-Defense law, which is popularly known as “conscription law”, in the areas held by the PYD-linked canton-administrations of Rojava, has been imposed on the young people who are between 18 and 30 year-old to undergo military training for six months and assist the YPG and the Syrian Democratic Forces (SDF) in the fight against ISIS.”⁵³

In a news coverage by The Nation (2017)⁵⁴, it was reported that the US military has got wind of the YPG’s forced-recruitment practice. “We’ve heard of it. I don’t know if we’ve confirmed it,” Col. John Thomas, a spokesman for the US Central Command, told The Nation. But, he added, “forced conscription is not something we are in there advising” the YPG to do. Syrian Kurds founded the PYD in 2003 with assistance from Iran and Syrian intelligence, according to a defected Syrian intelligence officer who said he took part in the first meeting. Compulsory YPG military service dates back to June 2014, when the PYD-ruled legislative

⁵⁰ Finnish Immigration Service, Fact-Finding Mission Report Syria: military service, national defense forces, armed groups supporting Syrian regime and armed opposition, Helsinki, August 23, 2016, Retrieved from:

http://www.migri.fi/download/70972_Report_Military_Service_Final.pdf?191f58f38bbcd488

⁵¹ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Relevant Country of Origin Information to Assist with the Application of UNHCR’s Country Guidance on Syria: “Illegal Exit” from Syria and Related Issues for Determining the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Syria*, February 2017, Retrieved from: <http://www.refworld.org/docid/58da824d4.html>

⁵² United States State Department. (2017). *SYRIA 2016 HUMAN RIGHTS REPORT*. Retrieved from <https://www.state.gov/documents/organization/265732.pdf>.

⁵³ Syrian Kurdish Peshmerga fighters deny forceful recruitment, dated February 15, 2017, Retrieved from <http://aranews.net/2017/02/syrian-kurdish-peshmerga-fighters-deny-forceful-recruitment/>

⁵⁴ Gutman, R. (2017, February 13). America’s Favorite Syrian Militia Rules With an Iron Fist. *The Nation*. Retrieved from <https://www.thenation.com/article/americas-favorite-syrian-militia-rules-with-an-iron-fist/>.

council in the self-styled Jazira canton issued a “law of performing self-defense.” It required every family to provide a male “volunteer” between 18 and 30 years of age to serve for six months. Families without an eligible male were encouraged to send females instead, leading to unrest throughout Jazira and the other cantons, Kobani and Afrin. The YPG has been raiding and arresting young men—as well as women and girls—since the beginning of 2014, the Syrian Network for Human Rights (SNHR) reported early this year. SNHR has also reported extensive forced recruitment of child soldiers—adolescents under 16. Some 1,876 children were forcibly recruited between 2012 and 2015. “Children have been forced to use and train on guns since 2012 extensively,” SNHR said. Both the Pentagon and the State Department declined to respond to questions from The Nation. The YPG agreed in writing in 2014 to halt the recruiting of underage soldiers, according to Geneva Call, an NGO that lobbies armed groups to adhere to international norms in war. As of late 2015, 214 children under 16 had been demobilized and 49 others between 16 and 17 had been discharged from military service, the group said in a report early last year, according to YPG officials. He reported on the conscription of girls, at least two of whom were under-age, and on PKK arrests of young men and women at checkpoints. “On one day in 2014, they took 40 men and boys at one checkpoint,” Sino said. “It was happening every day.” On another day, the YPG issued an order to round up 150 conscripts. Finally, the authorities cracked down on the news coverage. “They told me that either I give up journalism and leave or they will kill me,” Sino told The Nation. After being jailed four times, he fled Rojava in January 2015. In fact, it is the severe political repression as aforementioned that also contributed to the reluctance of Kurds to serve in the YPG, Kurdish refugees said. As of last autumn, according to Kurdwatch researcher Eva Savelsberg, as much as 40 percent of the security forces in Rojava are recruited by force. The rest, mainly young men from poor families, join largely for the salary in a region where there are almost no employment opportunities. Despite the forced recruitment, the YPG was still short of fighters last year, so a new rule was issued on October 17 requiring nine months of service, with three more months tacked on for those who don’t register by December 1.

F. Risk profiles in Syria possibly related to Kurds

Based on Canada Immigration and Refugee Board⁵⁵ “Sources indicate that among the group who are in a greater risk of mistreatment by border authorities are Kurds because their ‘loyalty to the regime has traditionally been distrusted.’”

Reports allege that, as part of its efforts to establish and consolidate control, ISIS has deliberately targeted civilians on the basis of their real or perceived political opinion and/or religious or ethnic identity, including through indiscriminate attacks on (minority) areas, summary execution, and forced displacement. “(...) experts reiterated their concern about the ongoing threat to the safety of minority groups in Syria, including Alawites, Armenians,

⁵⁵ IRB Canada, Syria: Treatment of Returnees upon Arrival at Damascus International Airport and International Land Border Crossing Points, 19 January 2016, <http://www.refworld.org/docid/56d7fc034.html>

Assyrians, Druze, Ismailis and Kurds, who are being killed, persecuted or otherwise targeted – primarily by non-state armed groups, including Jabhat al Nusra and the so called 'Islamic State of Iraq and the Levant' – on the basis of their religious or ethnic identity.”⁵⁶

Based on the above mentioned information and in compliance with UNHCR the following listed profiles are in danger of possible persecution in Syria. Though they are not necessarily exhaustive and may overlap. There is no hierarchy implied in the order in which the profiles are presented. The profiles are based on information available at the time of writing, and hence, a claim should not automatically be considered as without merit simply because it does not fall within any of the profiles identified here:

- Persons opposing or perceived to be opposing the government, including, but not limited to, members of political opposition parties; protestors, activists and others perceived to be sympathizing with the opposition; members of anti-government armed groups, or persons perceived to be members of anti-government armed groups; draft evaders and deserters from the Armed Forces; Government and Ba’ath Party officials who abandoned their positions; family members and others who are associated with persons opposing or perceived to be opposing the government; and civilian inhabitants of urban neighbourhoods, towns and villages perceived to be opposing the government.
- Persons opposing, or believed to oppose, ISIS in areas under its de facto control or influence.
- Persons opposing, or believed to oppose, anti-government armed groups in areas under their de facto control.
- Persons opposing, or believed to be opposing, the PYD/YPG in areas under their de facto control.
- Members of minority ethnic groups, including Kurds, Turkmen, Assyrians, Circassians, and Armenians.⁵⁷

⁵⁶ UN News Centre, Syria: UN Rights Officials Deplore Government Aerial Attacks; Warn of Retaliation by Armed Groups, 12 June 2015, <http://www.refworld.org/docid/5580181c40a.html>

⁵⁷ UNHCR, International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Syrian Arab Republic Update IV, November 2015, Retrieved from: <http://www.refworld.org/pdfid/5641ef894.pdf>

POUŽITÉ ZDROJE/ LIST OF SOURCES USED

- CNN. (2017, April 8). Kurdish People Fast Facts. *CNN*. Retrieved from <http://edition.cnn.com/2014/08/18/world/kurdish-people-fast-facts/index.html>.
- Al-Masdar Al-'Arabi. (2016, September 20). Syria Kurds hold population census. Al-Masdar Al-'Arabi. Retrieved from <https://www.almasdarnews.com/article/syria-kurds-hold-population-census/>.
- International Legal Assistance Consortium (ILAC). (2017). *ILAC Rule of Law Assessment Report: Syria 2017*. Retrieved from <http://www.ilacnet.org/wp-content/uploads/2017/04/Syria2017.pdf>.
- Danish Immigration Service (DIS) & ACCORD/Austrian Red Cross. (2010). *Human rights issues concerning Kurds in Syria* . Retrieved from <https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/FF03AB63-10A5-4467-A038-20FE46B74CE8/0/Syrienrapport2010pdf.pdf>.
- Amnesty International. (2015). *WE HAD NOWHERE ELSE TO GO' FORCED DISPLACEMENT AND DEMOLITIONS IN NORTHERN SYRIA*. Retrieved from <http://www.aina.org/reports/aiwhnetg.pdf>.
- Amnesty International (2009). Repression of Kurdish Political and Cultural rights in Syria. Retrieved from <https://www.hrw.org/report/2009/11/26/group-denial/repression-kurdish-political-and-cultural-rights-syria>.
- Foreign and Commonwealth Office (FCO). (2009). *Annual Report on Human Rights 2009*. Retrieved from <http://www.refworld.org/pdfid/4caebaa72.pdf>.
- United States State Department. (2017). *SYRIA 2016 HUMAN RIGHTS REPORT*. Retrieved from <https://www.state.gov/documents/organization/265732.pdf>.
- Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, *Syria: the situation of Kurds, including their treatment by the authorities since the start of the uprising (March 2011-July 2012)*, 7 August 2012, SYR104167.FE, available at: <http://www.refworld.org/docid/5121fb452.html> .
- Siddiqui, S. (2015, November 21). 'Americans saved my life': former refugees from Iraq perplexed by US fears. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2015/nov/21/iraqi-kurdish-refugees-us-response-syria>.

- ACAP. (2017). *Crisis analysis of Syria*. Retrieved from <https://www.acaps.org/country/syria/crisis-analysis>.
- Stratfor, The Fragile Gains of Syria's Kurds, 31 July 2015, <http://bit.ly/1M2XORk>; The Telegraph, Who Are the Kurds? A User's Guide to Kurdish Politics, 5 July 2015, <http://bit.ly/1exTYSF>; UN Human Rights Council, Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, 5 February 2015, A/HRC/28/69, <http://www.refworld.org/docid/54e74b777.html> (hereafter: UN Human Rights Council, Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, 5 February 2015), para. 40.
- Rifai, D.A. & Ali, M. (2017, May 23). Who and where are the Kurds?. *Al Jazeera*. Retrieved from <http://www.aljazeera.com/indepth/interactive/2017/05/kurds-170522122738085.html>.
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Syrian Arab Republic, Update IV, December 2015, pp. 3-5, <http://www.refworld.org/pdfid/5641ef894.pdf> .
- The Carter Centre (2017, June 21). *Syria conflicts mapping project*. Retrieved from https://www.cartercenter.org/peace/conflict_resolution/syria-conflict-resolution.html.
- Home Office (2010). *Country of Origin Report: Syria*. Retrieved from <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20101208171359/rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs10/syria-030910.doc>.
- Finnish Immigration Service, Fact-Finding Mission Report Syria: military service, national defense forces, armed groups supporting Syrian regime and armed opposition, Helsinki, August 23, 2016, Retrieved from: http://www.migri.fi/download/70972_Report_Military_Service_Final.pdf?191f58f38bbcd488 .
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Relevant Country of Origin Information to Assist with the Application of UNHCR's Country Guidance on Syria: "Illegal Exit" from Syria and Related Issues for Determining the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Syria*, February 2017, Retrieved from: <http://www.refworld.org/docid/58da824d4.html> .
- Syrian Kurdish Peshmerga fighters deny forceful recruitment, dated February 15, 2017, Retrieved from <http://aranews.net/2017/02/syrian-kurdish-peshmerga-fighters-deny-forceful-recruitment/>.

- Gutman, R. (2017, February 13). America's Favorite Syrian Militia Rules With an Iron Fist. *The Nation*. Retrieved from <https://www.thenation.com/article/americas-favorite-syrian-militia-rules-with-an-iron-fist/>.
- IRB Canada, Syria: Treatment of Returnees upon Arrival at Damascus International Airport and International Land Border Crossing Points, 19 January 2016, <http://www.refworld.org/docid/56d7fc034.html> .
- UN News Centre, Syria: UN Rights Officials Deplore Government Aerial Attacks; Warn of Retaliation by Armed Groups, 12 June 2015, <http://www.refworld.org/docid/5580181c40a.html>.